

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

SITE SPECIFIC

VYDRA

Dominik Klíma

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Nová média

Bakalářská práce

SITE SPECIFIC

VYDRA

Dominik Klíma

Vedoucí práce: Doc. akad. mal. Vladimír Merta
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, že jsem řádně citoval všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

Plzeň, duben 2015

.....
Podpis autora

Obsah

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
1.1	„Guru“	1
1.2	„Bílá paní“	2
1.3	„Color wars“	2
1.4	Ukázka práce v plenéru.....	2
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	3
2.1	Site-specific.....	3
2.2	Vydra	3
3	CÍL PRÁCE	5
4	PROCES PŘÍPRAVY	7
5	PROCES TVORBY	9
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	11
7	POPIS DÍLA	12
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	13
9	SILNÉ STRÁNKY	14
10	SLABÉ STRÁNKY	15
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	16
a)	Knižní a periodická literatura.....	16
b)	Internetové zdroje	16
12	RESUMÉ	17
13	SEZNAM PŘÍLOH	18

Motto: *Voda je krásný příklad toho, čemu se dnes říká asertivní chování: Prosazovat si své, trpělivě, vytrvale, tvrdohlavě, ale ne tvrdě. Neústupně. Přizpůsobit se a současně dosáhnout svého.*¹

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Mé dosavadní dílo je složeno převážně ze site-specific instalací, objektů, video tvorby ale především z práce v plenéru. Samozřejmě má i spoustu přesahů, vizuální forma se podle dané lokace často proměňuje a dává mi tak možnost experimentovat v rámci dané situace. Nejradyji pracuji s tím, co se na daném místě nachází. Je to dle mého názoru nejlepší cesta k jeho uchopení. Mediální stránka se v mé práci odráží ve způsobu dokumentace, který je při práci v terénu zásadní. Rovněž mě zajímá práce se světlem, propojování různých oborů. V poslední době se také často věnuji aranžované scéně a hranému filmu, ve kterém nyní nacházím další možnosti seberealizace.

V této části práce bych rád krátce představil některé ze svých dřívějších projektů, které jsou v kontextu se specializací, ale dle mého názoru i úzce souvisejí s bakalářskou prací.

1.1 „Guru“

Tato práce byla mým prvním dílem takzvaně novomediálního charakteru. Instalace byla tvořena osmnácti světelnými LED kliprámy formátu A3, které byly svázané k sobě ve třech sloupcích po šesti řadách. Toto dílo, které bylo téměř oltářního charakteru, bylo instalováno na Světovaru v budově bývalého pivovaru. Dílo

¹ NEUBAUER, Zdeněk a Tomáš ŠKRDLANT. Skrytá pravda Země: živly jako archetypy ekologického myšlení. Vyd. 1. Praha: Mladá fronta, 2005, 312 s. Kolumbus. ISBN 80-204-1181-x.

v absolutní tmě zářilo chladným světlem v místnosti, kde se dříve skladoval led. Jednotlivé kliprámy obsahovaly fotografie, které v celkovém obraze tvořily figurální kompozici, v níž byl zobrazen vedoucí ateliéru „doslova“ nesoucí na ramenou tíhu odpovědnosti za svého žáka. V tomto případě mě jako autora díla. [1]

1.2 „Bílá paní“

Bílá paní bylo dílo vzniklé na základě mezioborové spolupráce s fakultou aplikovaných věd, konkrétně s panem ing. Petrem Lobazem. Vizuální podobu bílé paní jsem zpracoval jako repliku Landecké venuše. Ovšem jako materiál jsem zvolil bílý mramor. Nakonec v rámci spolupráce jsme s panem Lobazem převedli mramorovou sošku do výsledné podoby hologramu. Tato spolupráce pak následně kromě přednášky iniciovala ateliérovou výstavu s názvem Hologram konanou v pražské galerii Zář. [2]

1.3 „Color wars“

Vedlejší projekt realizovaný během Art Campu ve spolupráci s Jakubem Lampírem v rámci kurzu Design světla. Cílem bylo pomocí světla vytvořit barevné stíny a jejich překrýváním míchat barvy nové. Tento pop-artový visuál, který byl typický pro fotografii, jsme ve výsledku společně posunuli do velmi akční pohyblivé formy videa. [3]

1.4 Ukázka práce v plenéru

Závěrem této kapitoly bych rád ukázal ještě několik prací semestrálního charakteru provedené v plenéru. Tyto práce se zabývají především hledáním vhodné formy pro land-artové projekty a v neposlední řadě poznáváním různých materiálů, jenž většinou vždy přispějí, k celkovému vývoji mého díla. [4]

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

2.1 Site-specific

Jako téma bakalářské práce jsem si zvolil Site-specific. Každé místo na planetě má své specifikum a svá pravidla. S každým místem lze nějakým způsobem pracovat. Uzavřený, ale i veřejný prostor je ožívován a uváděn do nových souvislostí, ať už v kontextu s jeho historií, nebo jeho vizuální atraktivitou. Hlavním důvodem, proč jsem si toto téma vybral, je ale především různorodost. U každého místa je to jinak. Různé industriální prostory, venkovní prostory, krajina, různí lidé, žánrní lidé, zvláštní setkání a neopakovatelné zážitky během procesu tvorby. Široké spektrum forem, možnost poznávání nového a mnoho dalšího je přesně to, co mě u site-specific projektů tolik přitahuje.

2.2 Vydra

"Kdo by ji neznal, stříbropěnnou, symbol velikého Českého národa, pod Luzným se rodící"²

Práce u vody, nebo přímo s ní mě z nějakého důvodu vždy naplňovala nejvíce.

Voda je archetypem neuchopitelnosti začátku a vzniku všeho. Svě vlastní podoby (tvary) proměňuje voda viditelně, před našima očima, ale to, s čím přichází do styku, proměňuje pozvolna a proto nepozorovaně: z kamenů činí oblázky a písek – a z písečné pouště kterou zavlaží, vytváří živou krajinu.

Je nejen hluboká, ale i sama hloubí, podemílá, vytváří dutiny, ponorné řeky, plyne (pracuje) pod povrchem (pod vědomím?)

² KLOSTERMANN, Karel. Z mého revíru: povídky a kresby. V Praze: Jos. R. Vilímeček, 1928, 311 s.

*skutečnosti. Obrábí ji svou neustálostí. Tvaruje uvnitř, nepozorovaně a trvale.*³

Konkrétní místo, které jsem si zvolil pro svoji bakalářskou práci, je velkolepá řeka Vydra, protékající, plynoucí Národním parkem Šumava. Vydra, jako jedna ze zdrojů řeky Otavy vzniká soutokem Modravského (Luzný), Roklanského a Filipohuťského potoka u staré dřevařské a sklářské osady Modravy s délkou toku 11,8 km (22,5 km vč. Modravského potoka). Tato zlatonosná řeka odvodňuje severozápadní část NP Šumava, a podél jejího toku si tak vytvořila kaňonovitá a strmá údolí. Tato nespoutaná divokost ve spojení s panenskou přírodou byla, je a vždy bude pro mě, nejen v rámci tvorby, velkou výzvou. V dětství jsem zde trávil hodně času, protože jsem na léto zůstával u tety v Sušici, a ta nás stále brala na výlety po šumavské krajině včetně Vydry, která mě okouzila nejvíce. V současnosti se na tato místa rád vracím načerpat inspiraci. Navíc díky životu ve městě mi stále více chybí kontakt s touto krajinou.

³ NEUBAUER, Zdeněk a Tomáš ŠKRDLANT. Skrytá pravda Země: živly jako archetypy ekologického myšlení. Vyd. 1. Praha: Mladá fronta, 2005, 312 s. Kolumbus. ISBN 80-204-1181-x.

3 CÍL PRÁCE

Mým největším cílem během procesu tvorby bylo co nejhluběji proniknout do environmentálního umění a posunout se dál v tvorbě projektů land-artového charakteru. Pak následně během pobytu na Vydře pro mě bylo především důležité poznání celého toku a zvolení co nejcitlivějšího přístupu k zákonem chráněné krajině tak, aby jakýkoli plánovaný zásah byl co nejšetrnější. Dále jsem potřeboval vymyslet univerzální formu, která by šla aplikovat na více místech, a já se nemusel vázat na jeden konkrétní bod z celého toku. Zároveň jsem doufal, že díky této práci se o nějaký kus přiblížím k přírodě blíž, protože myšlenkou o návratu k ní se zabírám velmi často. Při řešení problému jak uchopit neuchopitelné, jsem potřeboval důkladně prozkoumat tvorbu umělců, kteří se rovněž zabírali tvorbou instalací v plenéru a následně se od ní odrazit. Díky pravidelným konzultacím s vedoucím práce Vladimírem Mertou, jsem pronikl hlouběji do tématu, protože jeho práce v uplynulých letech se mého tématu přímo týká. Minimální zásah do krajiny je velmi citlivý, sympatický a hlavně k přírodě šetrný. Pro upřesnění mám na mysli některé z jeho site-specific projektů, jako například: Něco se stalo (1981), Přerušovaný proces (1982), Stmívání (1981), nebo instalace pro vítr (1979) a další. Konkrétně k místu, které jsem si vybral, se dokonce váže i akce nedávno zesnulého umělce a básníka Milana Kozelky. Tvorba Milana Kozelky úzce souvisí s přírodou a přírodními elementy. Fyzické a psychické prožívání situace, nebo daného místa je základem jeho tvorby. Mluvím samozřejmě o sérii tělových akcí na Vydře. Milan Kozelka čtrnáct dní obýval a stavbami z kamenů a dalších nalezených materiálů přetvářel malý říční ostrůvek. Místo postupně proměňoval svou

existencí, pálením ohňů a prací, až vznikl Přírodní environment (1979).

Minimální zásah do přírodního prostředí se na českém území dále objevil například v díle Mariana Pally, Miloše Šejna, Milana Maura, Milana Knižáka a dalších.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Proces přípravy jsem pojal zejména jako podrobnější prozkoumání možností, jež se mi v dané lokalitě nabízí. V rámci přípravy jsem absolvoval celkem tři výpravy po proudu řeky z Antýglu k Čeňkově pile. Přípravu jsem nejprve započal prostudováním a prozkoumáním terénu, přičemž už během první návštěvy jsem řeku vnímal jako hotové dílo a nahlížel na ni jako na živel žvlů. Navíc mi v té době trochu uniklo, že je Zima, a že to nebude takové, jaké jsem si představoval. Vydra mi pak téměř vyrazila dech, když jsem zjistil, že je celá zahalená a ukrytá pod nánosem sněhu. Vzal jsem to pozitivně, protože v tu chvíli mi došlo, že během tohoto období s tamní řekou nemám žádné zkušenosti, a že nyní přichází to nové. Pro práci na tomto magickém místě bylo žádoucí si nastudovat filozofii žvlů a to především vody, která je na tomto místě v roli tvůrce. Pochopit čím je, jak se chová a jak řeší problémy. Poznatky z tohoto studia jsem bral jako směrodatné už jen z důvodu, že voda je naší velkou součástí a doprovází nás už od samého vzniku (zárodek v plodové vodě).

„Vodní hladina byla asi prvním zrcadlem, v kterém kdysi člověk spatřil svou tvář“⁴

Její plynutí mi během práce vždy připomínalo plynutí času. Dále jsem řešil problematiku formy zpracování díla. Během druhé a třetí návštěvy jsem se zabíral materiálem, který se v dané lokalitě nachází a jak téma napovídá, bylo potřeba zjistit čím je Vydra nejvíce specifická. Zabýval jsem se tedy určením vhodného materiálu, s kterým budu na daném místě pracovat. S tím

⁴ NEUBAUER, Zdeněk a Tomáš ŠKRDLANT. Skrytá pravda Země: živly jako archetypy ekologického myšlení. Vyd. 1. Praha: Mladá fronta, 2005, 312 s. Kolumbus. ISBN 80-204-1181-x.

samozřejmě souviselo nastudování práce již výše zmíněných českých, ale i zahraničních autorů jako je například Dennis Oppenheim, nebo Andy Goldsworthy, jehož práce mi vždy byla velkým vzorem. V neposlední řadě bylo zásadní zajistit si ubytování v dané lokalitě, protože krajina je zde v zimním období dosti nehostinná a zvláště pak v noci, ve sněhu, u řeky, uprostřed divoké Šumavy.

5 PROCES TVORBY

Když jsem řešil výslednou podobou svého díla, velkou pozornost jsem věnoval výběru nejvhodnějšího materiálu. V první fázi jsem chtěl pracovat s kameny, které jsou pro tuto řeku charakteristické. Žulové oblouny, velké i malé, které jsou v řece usazeny jako armáda kamenných pěšáků. Tyto kameny jsou neustále omílány vodou a mají proto specificky hladký tvar. Vyskytují se však nejen v říčním toku, ale také v prudkých stráních po okolních lesích. Stále jsem však stál před myšlenou, že jakýkoli pohyb s nimi, už je svým způsobem velkým zásahem do krajiny, který je dle mého názoru pro toto místo nežádoucí. Jak jsem se již v předchozí kapitole zmínil, v době tvůrčího procesu pokrývala Vydra souvislá vrstva ledu a sněhu. Led a sníh je v tomto období pouze jiné skupenství vody. Led a sníh oblounům během zimy nasadil velké bílé čepice a pokryl břehy. Z jinak bohatě strukturovaného místa se nyní stala krajina velmi intimní a zahalená. V tu chvíli jsem již věděl, že právě sníh je ten materiál, se kterým chci pracovat, protože tento materiál nijak zvlášť místo nenaruší. Vzhledem k faktu, že sníh na jaře roztaje a zmizí, jsem ho vnímal svým způsobem jako návštěvníka tohoto místa, čili stejně jako sebe. Rozhodl jsem se tedy, že během putování budu intuitivně vyhledávat a následně pak odkrývat intimní linie a křivky, kterých má řeka Vydra bez pochyby plno. Pro realizaci projektu, mi hotel Antýgl poskytl ubytování na jeden celý týden, měl jsem to blízko k řece, což se mi ve finále hodně vyplatilo vzhledem k tomu, že některá vyhlídnutá místa byla na kilometry vzdálená. Během tohoto týdne jsem technikou odkrývání vybraných kamenů provedl dohromady šest zdokumentovaných instalací. Pro práci tohoto typu je dokumentace více než nezbytná. Vzhledem k tomu, že

jsem ve většině případů dokumentoval práci na protějším břehu, bylo nezbytné při každé instalaci řeku přejít. Vždy jsem si nastavil fotoaparát tak, aby vybraná linie vodorovně protínala obraz. Provedl jsem několik fotek a cca 30s statického videa. Někdy jsem až hodinu hledal místo, kde by se dala řeka přejít. Přiblížil se opatrně na snímané místo a provedl akci. Když jsem byl hotový, což většinou trvalo průměrně 4-6 hodin, vrátil jsem se k přístroji a dokumentaci zopakoval. Samotné odkrývání oblounů jsem prováděl ručně, vždy jsem odkrýval kámen po kameni. Na kamenech byla pod sněhem vždy ještě vrstva ledu, která mi práci značně komplikovala. Proto vždy po odkrytí vrstvy sněhu jsem obloun spláchl vědrem vody. Led povolil a následně mi umožnil absolutní odkrytí.

Po návratu, jsem dokumentaci postprodukčně zpracovával v programech Adobe Premiere Pro a Adobe After effects. Video pořízená před a po akci jsem v programech vrstvil přes sebe a následně pak svrchní vrstvu zleva doprava po proudu řeky postupně odmazával. Jednotlivé situace „obrazy“ jsem seřadil do pásu, ve kterém vznikající kresba postupně propojuje všechny obrazy. [5 - 10]

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

O technologickém postupu během odkrývání kamenů jsem se již zmínil v předchozí kapitole. Nic méně stranou techniky, jsem pro dokumentaci používal vlastní digitální fotoaparát Canon 600D, stativ Velbon zapůjčený školou. Jako objektiv jsem zvolil Sigmu 10-20mm rovněž zapůjčený školou, z důvodu zachycení co nejširšího úseku břehu. Jednotlivá videa jsem zaznamenával ve formátu 16:9 a full hd rozlišení 1920x1080p o rychlosti 25 snímků za sekundu.

V případě finální podoby mého díla se díky postprodukčnímu zpracování dokumentace jedná o videoart. Instalace ve výstavním prostoru by měla být separována od ostatních děl a realizována pomocí video projekce. Samotná projekce by měla být uskutečňována v co největších rozměrech. V ideálním případě pomocí minimálně tří projektorů a promítaná v monumentálním měřítku. Vzhledem k tomu, že situací je šest, pojednal bych instalaci takto: Všech šest situací rozfázovaných do tří projekčních ploch napojených navzájem na sebe v řadě. Diváka to dle mého názoru více vtáhne do obrazu. Záznamy byly postprodukčně zpracovávány v programech pro úpravu videí z řady Adobe master collection cs6. Kompozice a stříh jsou provedeny v programu Adobe Premiere Pro a barevné korekce jsou zpracovány v programu Adobe After effects Pro. Během procesu tvorby jsem z důvodu případné tiskové archivace rovněž pořizoval fotografie jednotlivých situací předtím a potom.

7 POPIS DÍLA

Vlastní proces tvorby bych popsal jako projev environmentálního charakteru, přičemž během tvorby jsem pracoval s materiálem nalezeným na daném místě, v mém případě se sněhem v kontextu s prostorem říčního toku. Avšak finálním dílem je videoprojekce realizovaná v co největším dostupném měřítku. Celková projekce je tvořena statickými záběry jednotlivých situací, řazenými vedle sebe do pásu. Jedna situace „obraz“ se skládá z časosběrného dokumentu zaznamenávaného před odkrytím a po odkrytí vrstvy sněhu a ledu. Oba záznamy jsou ve vrstvě nad sebou, přičemž svrchní vrstva postupně mizí směrem od kraje. Tento postup vytváří v obraze kresbu, která kopíruje protější břeh a propady terénu. Pro vytvoření smyčky jsem ve videu proces zároveň otočil, tudíž sníh se v situaci objevuje a naopak. Křivka se tedy vykresluje a smazává v nekonečně se cyklícím rituálu. Doba trvání jednoho rituálu, tedy doba než křivka postupně protne všechny obrazy, je dlouhá dvě minuty. Sněhová linie tedy v obraze vzniká a zaniká v neustálém toku času, jenž se odráží i v tekoucí vodě. Samotnou instalaci pak doprovází autentická zvuková stopa šumu tekoucí vody. Video jsem si zvolil z důvodu živějšího nastínění situace. Fotografie by dle mého názoru obraz zmrazila. Ale vzhledem k tomu, že se v každém obraze objevuje přítomnost živé tekoucí vody, je zvolení videa jako typu média pro dokumentaci ideální volbou.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Při zamyšlení ohledně přínosu, jsem uvažoval, jakým způsobem může být moje práce významná v rámci oboru Nová média, zároveň také pro mě samotného a zvolený tematický okruh. V okruhu site-specific vidím největší přínos v oživení, nebo upozornění na místo, které mnozí z nás berou jako samozřejmost, nebo ho z vlastního podvědomí již zcela vypustili. Kromě toho vidím přínos v myšlence, která poskytuje divákovi zcela jiný pohled na chápání vybraného místa. Přínos pro ateliér Nová média, vidím ve způsobu uchopení práce na místě, které jsem si pro své dílo vybral. Vzhledem k tomu, že studijní obor se dříve jmenoval Prostorová tvorba, můžeme dále o díle říci, že je takovým znovuoživením práce s prostorem. Je to další alternativa, která ukazuje, jak lze s prostorem pracovat a jakým způsobem k němu přistupovat. Pro mne osobně má práce největší přínos v uchopení místa, které je pro mě velmi důležité. Posun v uvažování o místě, nový přístup, propojování environmentu s běžnou video instalací, ale především prožitek a chuť putovat na nová vzdálená místa. V důsledku výše zmíněného zároveň také mohu prohlásit, že toto dílo z daleka není můj poslední site-specific projekt.

9 SILNÉ STRÁNKY

Myslím, že pro posouzení jak silných, tak slabých stránek své vlastní práce je zapotřebí určitá míra objektivity, kterou sotva může autor díla oplývat. Ovšem s určitým časovým odstupem, se dle mého názoru může autorovi podařit práci lépe zhodnotit a být o něco objektivnější. Obecně však za své silné stránky považuji především schopnost nadšení a zaujetí pro téměř jakýkoli úkol či téma. Dále pak zkoušení nových prostředků, forem a jejich propojování. Za nejsilnější stránku pro aktuální dílo považuji maximální nasazení v terénu a relativně včasnou realizaci. V daném případě je pro mě práce také zároveň vyvrcholením mého dlouhodobějšího zájmu o land-art, environment a celkově o práci v přírodním prostředí.

10 SLABÉ STRÁNKY

Když se celkově zamyslím nad pojmem slabé stránky, pojem by šel přirovnat k chybám. Chyby nás však doprovázejí neustále a díky nim se člověk učí a posouvá. Nicméně v práci typu bakalářské práce by se objevovat neměly, ale pokud ano, nevidím žádný důvod na ně zbytečně upozorňovat. Například si uvědomuji, že během tvůrčího procesu se mohou objevit různá úskalí, ale pokud autor zná své slabé stránky, může se na ně soustředit a tak je následně eliminovat. V případě bakalářské práce, jsem se například nemohl zbavit myšlenky, že se jedná o vrchol tříletého studia a tak jsem byl během procesu tvorby dost nervózní. Myšlenka, že musím vytvořit výjimečné dílo o dost kvalitnější než předchozí práce, je velmi stresující a zvláště pak na tak nevyzpytatelném místě jako je Vydra. Nicméně nadšení z vybraného tématu, maximální nasazení, nové zkušenosti, tvorba něčeho, co mne doopravdy baví a naplňuje, v kontextu s vybraným místem mi pomohlo svědomitě pokračovat. Nechat myšlenky volně plynout, pokračovat ve zdokonalování díla a trochu jiným způsobem navázat na práci předešlou považuji nakonec za správnou cestu.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

KLOSTERMANN, Karel. Z mého revíru: povídky a kresby. V Praze: Jos. R. Vilímek, 1928, 311 s.

NEUBAUER, Zdeněk a Tomáš ŠKRDLANT. Skrytá pravda Země: živly jako archetypy ekologického myšlení. Vyd. 1. Praha: Mladá fronta, 2005, 312 s. Kolumbus. ISBN 80-204-1181-x.

MORGANOVÁ, Pavlína. Akční umění. Olomouc: Votobia, 1999, 269 s. ISBN 80-7198-351-9.

CÍLEK, Václav. Krajiny vnitřní a vnější: texty o paměti krajiny, smysluplném bobrovi, areálu jablkového štrúdlu a také o tom, proč lezeme na rozhlednu. 2., dopl. vyd. Ilustrace Miloš Šejn. Praha: Dokořán, 2005, 269 s., xvi s. obr. příl. ISBN 80-7363-042-7.

EMOTO, Masaru. Skrytá tajemství vody. Hodkovičky [i.e. Praha]: Pragma, c2013, 187 s. ISBN 978-80-7349-223-6.

b) Internetové zdroje

<http://www.dennis-oppenheim.com>

<http://www.mertavladimir.cz/>

12 RESUMÉ

As a theme for my bachelor work I chose Site-specific. An exact place that I selected is magnificent river Vydra which flows through National Park Šumava.

I would describe the process of creation as an act of environmental character. In the process of creation I worked with materials found at that very place – in my case it is the river surrounded by snow.

A final work is video projection realized in the highest possible scale. The whole projection is made of static shots of single situations placed next to each other in line. One situation „picture“ is composed from time lapse document recorded before and after the snow and ice I came down. Both records are in layer above each other, while the one on top gradually disappears from edge. This procedure creates a drawing in the picture that copies other bank of river and sinks of terrain. To make a loop I turned the process in the video, so the snow appears in the situation and the other way around. A curve is drawn and erased in an infinite cycle of rituals. A duration of one ritual, therefore time before the curve crosses all the pictures, is 2 minutes. Therefore the snowline in picture arises and expires in constant flow of time which is reflected in the river. The installation itself is accompanied by authentic sound of buzzing water.

I chose video because of livelier expression of situation, in my opinion a photography would freeze the picture. Due to every picture shows presence of flowing water was choosing video as a type of documentary medium ideal choice.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha číslo 1

„Guru“ – fotodokumentace

Příloha číslo 2

„Bílá paní“ – fotodokumentace

Příloha číslo 3

„Color wars“ – fotodokumentace

Příloha číslo 4

Ukázka práce v plenéru – fotodokumentace

Příloha číslo 5

Instalace číslo 1 - fotodokumentace

Příloha číslo 6

Instalace číslo 2 - fotodokumentace

Příloha číslo 7

Instalace číslo 3 - fotodokumentace

Příloha číslo 8

Instalace číslo 4 - fotodokumentace

Příloha číslo 9

Instalace číslo 5 - fotodokumentace

Příloha číslo 10

Instalace číslo 6 - fotodokumentace

Příloha číslo 1
„Guru“ – fotodokumentace

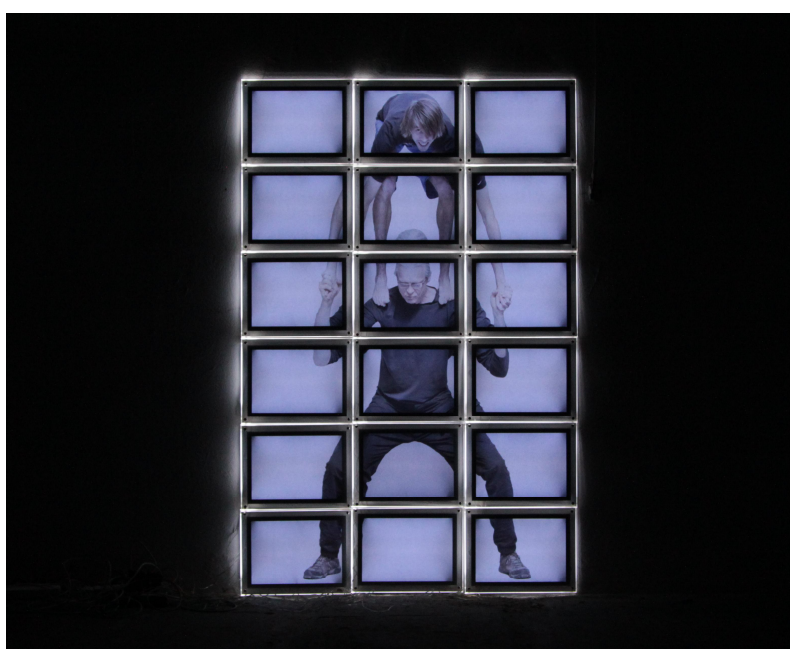

Foto vlastní

Příloha číslo 2
„Bílá paní“ – fotodokumentace

Foto vlastní

Příloha číslo 3
„Color wars“ – fotodokumentace

Foto – Jakub Lampír

Příloha číslo 4

Ukázka práce v plenéru – fotodokumentace

Foto vlastní

Příloha číslo 5
Instalace číslo 1 - fotodokumentace

Foto vlastní

Příloha číslo 6
Instalace číslo 2 - fotodokumentace

Foto vlastní

Příloha číslo 7
Instalace číslo 3 - fotodokumentace

Foto vlastní

Příloha číslo 8
Instalace číslo 4 - fotodokumentace

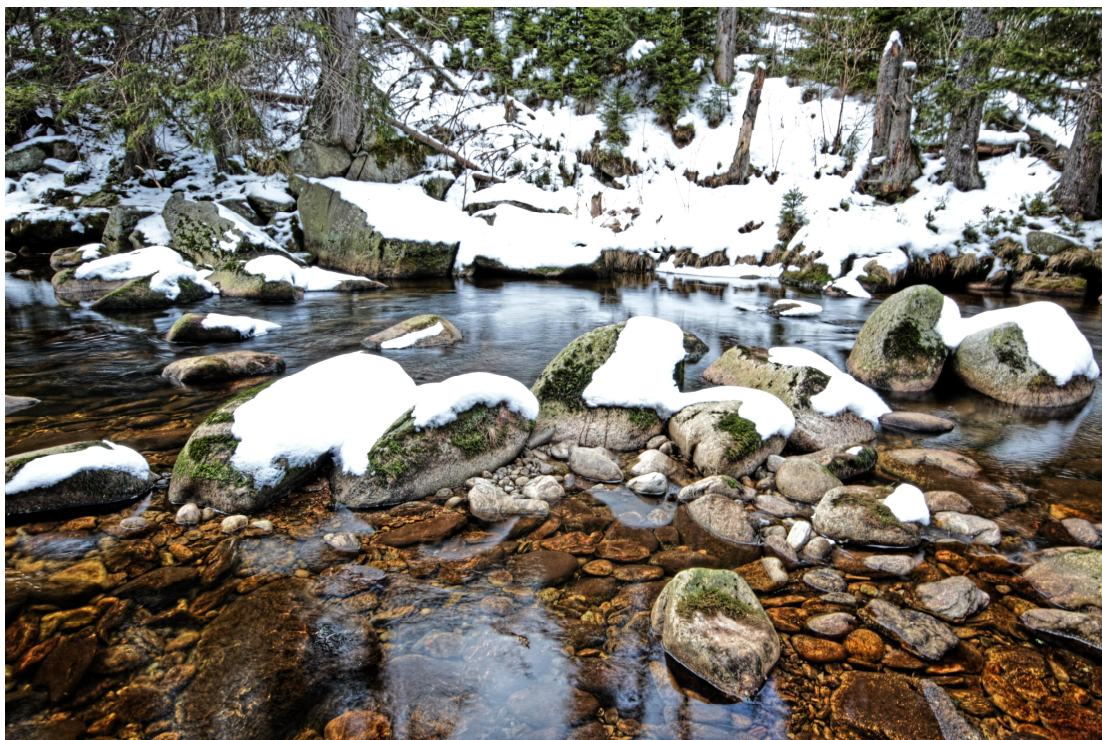

Foto vlastní

Příloha číslo 9
Instalace číslo 5 - fotodokumentace

Foto vlastní

Příloha číslo 10
Instalace číslo 6 - fotodokumentace

Foto vlastní